

mountainbook

KORONA POLSKICH GÓR

Bezdroża

ERGO
HESTIA

Autorzy przewodnika:

Teksty: praca zbiorowa

Redakcja wydania III: Krzysztof Bzowski

Redaktor prowadzący: Łukasz Karolewski

Redakcja: Anna Młynowska

Koordinacja techniczna: Katarzyna Leja

Skład: Magdalena Kocińska

Projekt graficzny: Sabina Suchy

Opracowanie map tras: Sylwia Roman

Opracowanie profilów tras: Dawid Kwoka

Źródło danych kartograficznych: OSM (www.openstreetmap.org)

Zdjęcie na okładce: materiały graficzne zostały wykorzystane za zgodą Shutterstock Images LLC

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autor oraz wydawca dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz wydawca nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Helion S.A.

ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice

tel.: 32 2309863

e-mail: redakcja@bezdroza.pl

księgarnia internetowa: <http://bezdroza.pl>

Drogi Czytelniku!

Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres:

<http://bezdroza.pl/user/opinie/bekgm3>

Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzje.

Wydanie III

ISBN: 978-83-283-8845-1

Copyright © Helion S.A., 2022

KORONA POLSKICH GÓR

Kup książkę

Poleć książkę

Bezdroża

Spis treści

INFORMACJE PRAKTYCZNE 5

Letnia turystyka piesza 6

Turystyka rowerowa 17

Turystyka narciarska 19

INFORMACJE KRAJOZNAWCZE 23

Pasma górskie w Polsce 25

Karpaty 27

Sudety 41

Góry Świętokrzyskie 55

TRASY 57

▲¹ Rysy 58

▲² Babia Góra 66

▲³ Śnieżka 74

▲⁴ Śnieżnik, Rudawiec, Kowadło 84

▲⁵ Tarnica 96

▲⁶ Turbacz, Mogielica 108

▲⁷ Radziejowa, Wysoka 120

▲⁸ Skrzyczne 132

▲⁹ Wysoka Kopa 144

▲¹⁰ Orlica, Jagodna 154

▲¹¹ Wielka Sowa 164

▲¹² Lackowa 170

▲¹³ Skalnik 176

▲¹⁴ Waligóra 184

▲¹⁵ Czupel 192

▲¹⁶ Szczeliniec Wielki 200

▲¹⁷ Lubomir 208

▲¹⁸ Biskupia Kopa 216

▲¹⁹ Chełmiec 224

▲²⁰ Kłodzka Góra 230

▲²¹ Skopiec 238

▲²² Ślęża 244

▲²³ Łysica 252

Indeks 259

Miejsce na pieczętki zdobywcy Korony Polskich Gór 262

Kup książkę

Poleć książkę

Śnieżnik

▲ 1426 m n.p.m.

Rudawiec Kowadło

▲ 1106 m n.p.m.

▲ 989 m n.p.m.

Dwudniowa wycieczka na najwyższe szczyty Masywu Śnieżnika, Gór Białskich i Żłotych. Na trasie liczne miejsca widokowe i atrakcja podziemna – Jaskinia Niedźwiedzia, następnie długa i monotonna wędrówka przez rzadko odwiedzane przez turystów, gęsto zalesione partie gór w górnej części dolin Morawki i Białej Łądeckiej. Dwa schroniska i kilka innych obiektów noclegowych. W środkowej części trasy trzeba uważać, żeby się nie zgubić – trasa kilka razy zmienia znaki szlaków, nie tylko pieszych, ale też rowerowych i spacerowych.

Międzygórze • leśniczówka Jawornica • schronisko PTTK „Na Śnieżniku” • Śnieżnik • schronisko PTTK „Na Śnieżniku” • Jaskinia Niedźwiedzia • Rozdroże pod Porębkim • Przełęcz Staromorawska • przełęcz Płaszczyna • Rudawiec • Bielice • Kowadło • przełęcz Piekło • Bielice

➔ tranzyt

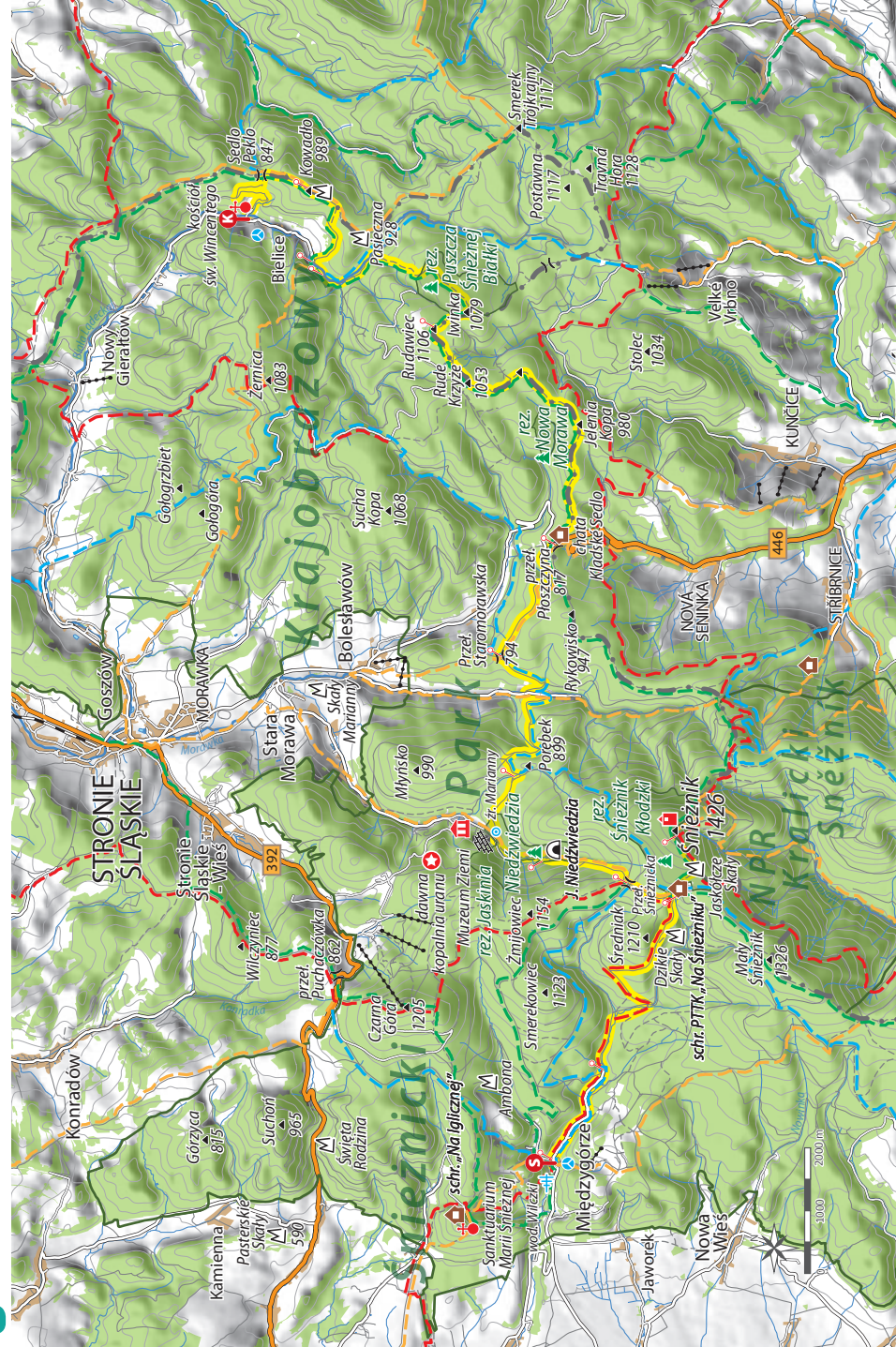
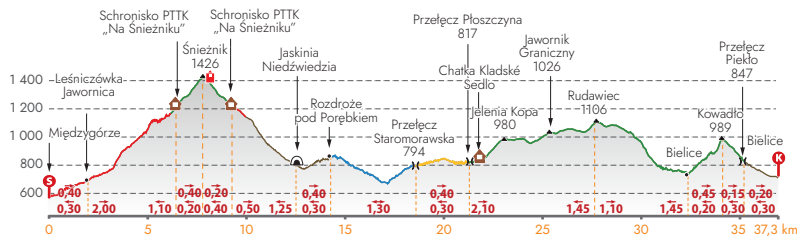
▲ 1625 m/1545 m

➔ 37,3 km

🕒 12 h/11.30 h

📅 2 dni

📊 średnia

Kup książkę
Poleć książkę

📅 Dzień 1

00.00 h / **06.40 h** Początek wycieczki na przystanku autobusowym w **Międzygórzu**. To dawna osada drwali, która rozwinęła się w miejscowość wczasową po wykupieniu przez księżniczkę niderlandzką Mariannę Orańską (1810–1883). Do atrakcji Międzygórze można z pewnością zaliczyć Wodospad Wilczki, który warto odwiedzić przed wyruszeniem na trasę (trzeba się cofnąć od przystanku o kilkaset metrów w stronę Bystrzycy Kłodzkiej). Ten drugi co do wysokości wodospad w polskich Sudetach (najwyższy to Kamieńczyk w Szklarskiej Porębie o wysokości 27 m) znajduje się koło domu wczasowego „Nad

Wodospadem”. Do wielkiej powodzi w roku 1997 wysokość progu wynosiła 27 m (a przed II wojną światową nawet 30 m) i wówczas to właśnie ta kaskada była uznawana za najwyższą w polskiej części Sudetów.

Po obejrzeniu wodospadu należy wrócić na przystanek i odnaleźć znaki szlaku czerwonego i niebieskiego. Trasa biegnie szlakiem czerwonym asfaltową szosą przez górną część Międzygórze, mijając zabytkową i współczesną zabudowę letniskową.

00.40 h / **06.10 h** Po ok. 30 min droga opuszcza zabudowania i dochodzi do **leśniczówki Jawornica**. W tym miejscu szlak niebieski skręca ostro w lewo i zaczyna się

wspinać na zbocze Smrekowca, trasa natomiast wiedzie dalej prosto szlakiem czerwonym przez kolejny kwadrans. Dociera do miejsca, w którym dolina dzieli się na dwie odnogi. W obie wchodzi duże drogi leśny – my wybieramy dolinę Czarnej (czyli prawą odnogę). Szlak czerwony prowadzi drogą w dolinie do kolejnego skrzyżowania i ostrego zakrętu doliny Czarnej, która łączy się w tym miejscu z mniejszym dopływem. Szlak skręca ostro w lewo, wiodąc zakosem drogi stromym trawersem na zboczu Średniaka. Następnie dochodzi do leśnej krzyżówki – tym razem skręca ostro w prawo i robi zakos, którym bardziej stromo niż na pierwszym odcinku podejścia wychodzi na

trawers Średniaka. Po prawej stronie widać strome zbocze, ostro opadające do doliny potoku Czarna. Powyżej szlaku po lewej pojawiają się wychodne skalne, zwane Kozimi Skalami. Po minięciu zagospodarowanego miejsca odpoczynku zaczyna się właściwe podejście na Halę pod Śnieżnikiem. Wzrasta nachylenie ścieżki, którą wychodzimy na dużą halę.

02.40 h / **05.00 h** Na Hali pod Śnieżnikiem już z daleka widoczne jest **schronisko PTTK „Na Śnieżniku”**. Wybudowane w 1871 r. z inicjatywy księżniczki Marianny Orańskiej było od tej pory kilkakrotnie modernizowane.

Po odpoczynku należy odnaleźć przed schroniskiem drogowskaz turystyczny. Znak szlaku zielonego wiodą w kierunku szczytu Śnieżnika. Początkowo ścieżka idzie między uszkodzonymi przez kwaśne deszcze i wiatry świerkami, by po ok. 20 min dojść do granicy polsko-czeskiej, wzdłuż której przebiega dalsze podejście. Szlak wychodzi ponad granicę lasu – ścieżka pnie się ostro, równoległe do niej po czeskiej stronie biegnie droga (a nią czeski szlak czerwony). Po ok. 30 min ścieżka osiąga kopułę szczytową Śnieżnika.

03.20 h / **04.40 h** Szczyt **Śnieżnika** (1426 m n.p.m.) jest dosyć rozległy. Do 1973 r. stała tu wysoka na 33 m kamienna wieża widokowa. Powstała w latach 1895–1899 i otrzymała imię króla Fryderyka Wilhelma II. Jej miejsce ma zająć potężna, metalowa nowa wieża, której budowa latem 2021 r. wzbudziła spory polsko-czeskie. Ze skraju kopuły Śnieżnika widać wszystkie pasma okalające ziemię kłodzką. Brak jednak miejsca z dookólną panoramą, trzeba ją oglądać „po kawałku”, spacerując po

► Schronisko „Na Śnieżniku”

Kup książkę

Poleć książkę

splaszczonym szczycie – problem rozwiąże dopiero otwarcie wieży widokowej. Najwyraźniej widać Góry Bardzkie zamykające od północy Kotlinę Kłodzką. Przy bardzo dobrej widoczności można zobaczyć znajdującą się nieopodal Wrocławia Ślężę.

03.40 h Ze szczytu trzeba wrócić do
04.00 h **schroniska** tą samą drogą.

Istnieje także możliwość marszu cały czas ze szczytu szlakiem zielonym na wschód wzdłuż grzbietu granicznego aż do przełęczy Płoszczyna. To zdecydowanie krótszy wariant, ograniczający również liczbę podejść, zarazem jednak o wiele mniej interesujący krajoznawczo.

Od węzła szlaków przy schronisku trasa wiedzie dalej za znakami żółtymi i czerwonymi, choć można także wybrać szlak niebieski prosto do Kamienicy, omijając wówczas Kletno. Szlaki żółty i czerwony prowadzą szeroką, bitą drogą dojazdową, lekko w dół. Po kwadransie dociera ona do węzła szlaków przy rozwidleniu dróg na Przełęczy Śnieżnickiej (1123 m n.p.m.). Trzymając się szlaku żółtego, należy skręcić z drogi w prawo. Zaczyna się zejście stromą ścieżką w dolinę Kleśnicy. Po kilkuset metrach szlak dochodzi do leśnej drogi (w połowie zejścia znajduje się skrót omijający jeden z jej zakosów).

04.30 h Droga doprowadza do
02.35 h pawilonu wejściowego najpiękniejszej i największej jaskini sudeckiej – **Jaskini Niedźwiedziej**. Jest to najdłuższa jaskinia w polskich Sudetach. Została odkryta w 1966 r. podczas eksploatacji kamieniołomu marmuru. Znajduje się na 4 poziomach, a łączna długość jej korytarzy wynosi 3 km. W jaskini znaleziono liczne szczątki zwierząt plejstocenijskich, głównie

niedźwiedzia jaskiniowego – stąd jej nazwa. Górne partie udostępniono do zwiedzania, trasa turystyczna ma długość 360 m, ale godzinę wejścia lepiej rezerwować z co najmniej kilkudniowym wyprzedzeniem. W środku można podziwiać przepiękną szatę naciekową w komorach połączonych korytarzami.

Od jaskini szlak żółty prowadzi przez gęsty świerkowy las po wschodniej stronie doliny. Po przeciwnej widać asfaltową drogę jezdnią z Kletna do jaskini. Po 500 m szlak dociera do mostu drogi leśnej i skręca w lewo, prowadząc następnie po drugiej stronie potoku w dół doliny do Kletna.

Przy drodze znajduje się tam duży, obecnie nieeksploatowany kamieniołom wapienia, a naprzeciwko wybija spod ziemi źródło „Marianna”. To sztuczny odwiert, a wypływająca z niego woda jest zmineralizowana. Tymczasem trasa wycieczki wiedzie od mostu w prawo do góry drogą leśną (prowadzi tędy szlak rowerowy). Tuż poniżej ścieżki znajdują się niewielkie wywierzyska krasowe, którymi woda wypływa z dolnych, niedostępnych korytarzy Jaskini Niedźwiedziej. Droga łagodnie podchodzi przez bór świerkowy, a następnie lasy bukowe. W pewnym momencie z góry dochodzi kolejna droga stokowa, prowadząca tu z Przełęczy

Śnieżnickiej, zaś po chwili na skraju poręby spotyka się dużą drogę leśną z Kamienicy do Kletna. Trzeba skierować się w prawo, do góry. Z poręby powyżej rozciąga się widok w kierunku pobliskiego masywu Młyniska.

05.10 h Na kolejnym skrzyżowaniu
02.05 h leśnych dróg – zwanym

Rozdrożem pod Porębkim – z góry dochodzą niebieskie znaki szlaku od schroniska PTTK „Na Śnieżniku”. Należy udać się dalej za ich znakami, drogą stokową trawersującą od zachodu niewielki grzbiet Porębka. Po kilku minutach szlak osiąga przełęcz między tym grzbietem

▶ Jaskinia Niedźwiedzia

Kup książkę

Poleć książkę

► Zbocza Śnieżnika

a masywem Młyniska, po czym kieruje się dalej tą samą drogą leśną w dół. Ścieżka przez buczyny wiedzie długimi trawersami w dół do doliny Kamienicy.

Po niemal półtorej godzinie marszu od Jaskini Niedźwiedziej trasa sprowadza na dno sielankowej doliny. Wiedzie tędy asfaltowa droga z Bolesławowa, która kilkaset metrów dalej kończy się przy ostatnim domu we wsi Kamienica, po czym zmienia się w szutrówkę w górę doliny. Jeśli nie będzie wolnych miejsc noclegowych w schronisku na przełęczy Płoszczyna, warto rozważyć nocleg w Kamienicy – w pobliżu szlaku działa m.in. dom gościnny „Arnika”. Tymczasem szlak prowadzi 150 m asfaltem w dół doliny, a potem odbija w prawo na most na Kamienicy. Następnie nieutwardzoną drogą podchodzi skrajem łąk do lasu. W lesie powyżej doliny droga stokuwa wiedzie z górnej części doliny Kamienicy ku Przełęczy Staromorawskiej.

 06.40 h
00.35 h

Szlak kieruje się w lewo, by po niezbyt stromym podejściu osiągnąć wspomnianą **Przełęcz Staromorawską** (794 m n.p.m.). Pojawiają się tu znaki szlaku żółtego z Bolesławowa, którym w przeciwną stronę (w prawo) wiedzie dalsza trasa wycieczki. Niebieski szlak w prawo sprowadza do Nowej Morawy (ok. 45 min). Teraz bardzo łagodnie pod górę, trawersując stromy stok Rykowiska (947 m n.p.m.), żółty szlak idzie wygodną, leśną drogą, która po dłuższym marszu wyprowadza na serpentynie asfaltowej szosy i po 200 m osiąga się grzbiet graniczny w rejonie szerokiej przełęczy.

 07.20 h
00.00 h

Przez **przełęcz Płoszczyna** (817 m n.p.m.) w grzbiecie granicznym między Jelenią Kopą a Rykowskim wiedzie asfaltowa szosa z Nowej

Morawy do czeskiego miasteczka Staré Město. Czesi nadal używają dawnej nazwy Kladská Brána lub Kladské Sedlo, czyli Przełęcz Kłodzka. Rozdziela ona Masyw Śnieżnika od Gór Bialskich, a według aktualnie obowiązujących podziałów fizyczno-geograficznych – od Gór Żłotych. Szlak żółty z Bolesławowa krzyżuje się tutaj z granicznym szlakiem koloru zielonego, którym wiedzie dalszy odcinek trasy. Przy samej szosie na przełęczy działa miniaturowe, czeskie schronisko turystyczne „Chata Kladské Sedlo” – i tu kończymy pierwszy dzień wędrówki.

Dzień 2

 00.00 h
04.50 h

Wyruszając w dalszą drogę z **przełęczy Płoszczyna**,

trzeba na przecince granicznej odnaleźć znaki zielonego szlaku, który w prawo prowadzi na szczyt Śnieżnika, i ruszyć nim w lewo na wschód. Ładnym lasem droga podąża pod górę, początkowo ścieżka ma niewielkie nachylenie, później jej stromizna rośnie. Spłaszczonym grzbiętem wychodzi w rejon Jeleniej Kopy (980 m n.p.m.), której najwyższy punkt znajduje się już po stronie czeskiej, schodzi z niej na płytką przełęczkę, po czym zaczyna mozolną wspinaczkę na Jawornik Graniczny (1026 m n.p.m.). Na jego bocznym ramieniu, w pobliżu granicy, znajduje się ciekawy rezerwat „Nowa Morawa”, gdzie ochronie podlega mieszany las bukowo-jodłowo-świerkowy z dużą domieszką jawora. Następny wierzchołek to Rude Krzyże (1053 m n.p.m.) – ważny szczyt zwornikowy, od którego na północ odchodzi silnie rozgałęziony grzbiet kulminujący w Czernicy. Teraz szlak ponownie obniża się na szerokie siodło, po czym wspina się na kształtną kopę.

Kup książkę

Poleć książkę

02.10 h
03.05 h Wkrótce stajemy na wierzchołku **Rudawca** (1106 m n.p.m., wg tabliczki na szczycie 1112 m n.p.m.), uznawanego często za najwyższy szczyt po stronie polskiej w Górach Bialskich. Kierują się tu osoby zdobywające koronę polskich gór.

Z Rudawca droga schodzi przecinając graniczną, początkowo na południowy wschód, pokonuje niewyraźny wierzchołek Iwinki (1079 m n.p.m.), a następnie szlak skręca pod kątem prostym w lewo, porzucając granicę. Wygina się ona tutaj daleko na

południe, tworząc charakterystyczny kształt worka otaczającego źródłiska Białej Łądeckiej. Na jego południowym krańcu wznosi się szczyt uznawany przez geografów za najwyższy w całym masywie Gór Złotych, do których włącza się wg obecnie obowiązującego podziału całe Góry Bialskie – Postawna (1117 m n.p.m.). Szlak schodzi, początkowo niezbyt stromo, po prawej mijając piękne drzewostany bukowo-jaworowe, chronione w jednym z najcenniejszych rezerwatów leśnych w Sudetach – „Puszczy Śnieżnej Białki”. Ścieżka staje się coraz bardziej stroma

► Kowadło

03.20 h
01.20 h Jesteśmy w górnej części małej górskiej wsi **Bielice**.

W tym miejscu trasa wycieczki wraz z zielonym szlakiem odbija w prawo do góry drogą do zwózki drewna – początkowo łąkami nad wsią z widokiem na dolinę, potem świerkowym lasem. Tam szlak opuszcza drogę i przez gęsty młodnik prowadzi stromo do góry (w prawo) na zbocza grzbietu granicznego. Na przecince granicznej pojawiają się znaki żółtego, czeskiego szlaku granicznego, który w prawo prowadzi na szczyt Smreka, trasa wycieczki natomiast skręca w lewo i pnie się na wyniosły szczyt Kowadła. Podejście polskim zielonym szlakiem początkowo biegnie trawersem zachodnich zboczy (fragmentaryczne widoki na masyw Czernicy i Śnieżnika), potem prosto na szczyt od zachodu, a żółty szlak czeski wiedzie stale przecinając graniczną.

04.05 h
01.00 h Wierzchołek **Kowadła** (989 m n.p.m.) urozmaicając gnejsowe skałki. Roztaczając się stąd

i długim zejściem – przecinając dużą stokówkę – obniża się na dno doliny Białej Łądeckiej. Dociera do drogi biegnącej dnem doliny, którą z prawej dochodzi niebieski szlak. Z przodu wznoszą się wyjątkowo strome stoki Pasiecznej.

Oba szlaki wiedzą teraz w dół (w lewo) doliny Białej Łądeckiej. Jest to górna, dość dzika, prawie niezaludniona część doliny. Źródła rzeki w postaci licznych potoków wypływają w okolicy Postawnej, Bruska i Smreka na granicy Gór Złotych i Bialskich. Kilometr dalej w lewo odbija do góry żółty szlak przez Czernicę do Stronia Śląskiego. Po 500 m droga w dolinie osiąga pierwsze zabudowania.

fragmentaryczne widoki w stronę Masywu Śnieżnika, Gór Bialskich, a także na wschód – na Jesioniki. Szczyt ten popularnie uważany jest za najwyższy w Górach Złotych i jako taki zaliczany do korony polskich gór, chociaż faktycznie najwyższym szczytem po polskiej stronie granicy jest Postawna (1117 m n.p.m.), leżąca dalej na południe w tym samym grzbiecie (na wschodnim skraju „worka” górnej części doliny Białej Łądeckiej). Ze szczytu Kowadła droga kieruje na północ za znakami zielonymi.

04.20 h
00.30 h Dosyć stromo schodzi na szeroką **przełęcz Piekło** (847 m n.p.m.), a potem wiedzie dalej prosto grzbiętem granicznym przez Góry Złote aż do Złotego Stoku. Tymczasem trasa wycieczki z przełęczy prowadzi teraz w lewo w dół, za znakami szlaku Kurierów Solidarności. Nazwa szlaku wiąże się z historycznymi spotkaniami polskich i czeskich opozycjonistów, którzy w latach 80. ubiegłego wieku spotykali się w kilku miejscach na górskiej granicy w Sudetach, m.in. właśnie ponad Bielicami. Szlak ten sprowadza bardzo stromo do przebiegającej równolegle do grzbietu drogi leśnej i nią kieruje się w prawo. Droga długim trawersem sprowadza na wielki plac do składowania drewna i do większej leśnej drogi stokowej. Teraz za znakami szlaku trzeba skręcić w lewo i znów schodzić stopniowo trawersem, tym razem na południe. W dolinie niewielkiego strumienia należy odbić w prawo w dół i wzdłuż potoku zejść do tzw. Baraniego Wąwozu. W końcu obok pierwszych domów dochodzi się do mostu na Białej Łądeckiej. Skręcając na szosie przez wieś w lewo, można po 100 m dojść pod zabytkowy kościółek i przystanek autobusowy w **Bielicach**.

04.40 h
00.00 h

INFORMACJE PRAKTYCZNE

DOJAZD

Do Międzygórze nie można obecnie dojechać komunikacją publiczną, co jest dużym utrudnieniem dla turystów planujących przejście opisanej trasy: najlepszym rozwiązaniem jest dojazd do Bystrzycy Kłodzkiej pociągiem i tam wynajęcie taksówki. Najdogodniejszy dojazd samochodem prowadzi do drogi krajowej nr 33 przez Wilkanów. Samochód można zostawić (po uzgodnieniu) na parkingach przy domach wczasowych, ale da się dojechać też wysoko w górę doliny Wilczki – około 200 m powyżej leśniczówki Jawornica, za odejściem niebieskiego szlaku, jest ostatni parking w dolinie, skąd można ruszyć czerwonym szlakiem, oszczędzając ok. 40 min marszu asfaltem. Podobnie wygląda sytuacja w Bielicach, dokąd przed pandemią z 2020 r. także docierały autobusy z Kłodzka – obecnie najbliższy przystanek, do którego kursują, znajduje się w Stroniu Śląskim; można ewentualnie stamtąd zamówić dojazd taksówki. Udając się do Bielic samochodem, trzeba kierować się przez Łądek do Stronia Śląskiego drogą nr 392, a następnie w tym ostatnim miasteczku za drogowskazami do Bieli.

NOCLEGI

🏠 Schronisko PTTK „Na Śnieżniku” (www.schroniskonasniezniku.eu, tel.: +48 501631134) znajduje się na Hali pod Śnieżnikiem i dysponuje 58 miejscami noclegowymi.

🏠 Czeskie schronisko „Chata Kladské Sedlo” (kladske-sedlo.cz, tel.: +420 777957400) ma miejsca noclegowe dla 17 os. i nie zawsze jest otwarte, dlatego lepiej wcześniej zarezerwować nocleg telefonicznie.

Liczne miejsca noclegowe dostępne są w Międzygórzu, kwatery prywatne można znaleźć także w Kletnie, Kamienicy, Nowych Morawach oraz Bielicach.

SZCZYTY ALTERNATYWNE

Granica między Górami Żłotymi a Bialskimi nie jest jednoznacznie ustalona (a nawet wg podziału fizyczno-geograficznego J. Kondrackiego oraz najnowszych modyfikacji Góry Bialskie nie są osobnym pasmem, tylko częścią Gór Żłotych). Dlatego też najwyższe szczyty obu pasm bywają różnie oznaczane. Najpopularniejsza wśród turystów wersja najwyższych szczytów obu pasm to Rudawiec i Kowadło. Obecnie za najwyższy szczyt po stronie polskiej Gór Bialskich trzeba jednak przyjąć Postawną (1117 m n.p.m.)

w pobliżu czeskiego szczytu Travná Hora (1128 m n.p.m.). Od niedawna w okolicy Postawnej można dojść znakowanym szlakiem niebieskim, prowadzącym w górę doliny Białej Łądeckiej, który osiąga grzbiet graniczny nieco na południe od Przełęczy pod Działem (1020 m n.p.m.). Stamtąd najlepiej iść wzdłuż linii granicznej, przez niemal bezleśne przestrzenie, gdzie drzewa zostały zniszczone w wyniku kłesi ekologicznej w latach 80. XX w. Granica okrąży od południa długim łukiem dolinę Długiego Splawu. W odpowiednim miejscu tabliczką oznaczono

kierunek dojsia nikią ścieżką na lewo do najwyższego punktu rozległej kopuły szczytowej. Ten trudny do zlokalizowania – gdyby nie stosowne oznaczenia na drzewie – szczyt Postawnej leży ok. 300 m na północ od granicy.

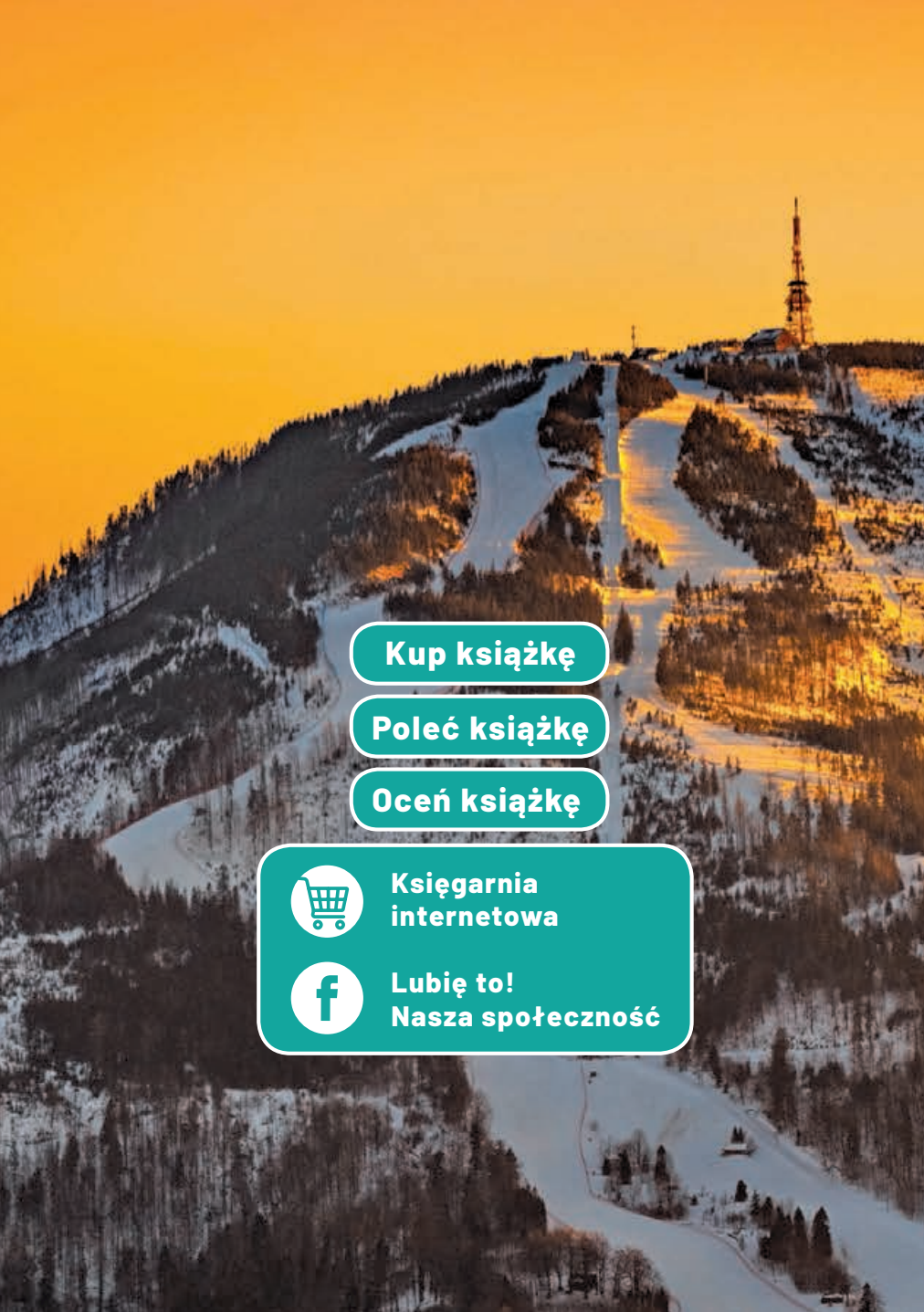
Dalszy odcinek granicy przebiega przez Bialskie Siodło na Brusek (1116 m n.p.m., choć tabliczka na szczycie podaje aż 1124 m) i następnie tuż obok tzw. Smreku Trójkrajnego (1107 lub 1117 m n.p.m.), który z kolei niekiedy uznawany jest za najwyższy szczyt Gór Żłotych – oczywiście, gdyby uwzględnić odrębność Gór Bialskich. Tu granica odbija na północ i pojawiają się znaki czeskiego szlaku żółtego. Idąc dalej granicą, można tym szlakiem dojść zalesionymi grzbietami aż do Paścicznej i wkrótce potem osiągnąć Kowadło.

▶ Górski drogowskaz

Kup książkę

Poleć książkę

Kup książkę

Poleć książkę

Oceń książkę

Księgarnia internetowa

**Lubię to!
Nasza społeczność**

PROGRAM PARTNERSKI

— GRUPY HELION —

- 1. ZAREJESTRUJ SIĘ**
- 2. PREZENTUJ KSIĄŻKI**
- 3. ZBIERAJ PROWIZJĘ**

Zmień swoją stronę WWW w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

GRUPA
Helion

KORONA POLSKICH GÓR

Prawdziwe wyzwania, pokonywanie własnych słabości, zdobywanie i ciągła eksploracja nowych terenów, planowanie i radość z osiągniętego celu, adrenalina pulsująca w żyłach – to nieodłączne elementy życia każdego podróżnika, szczególnie miłośnika gór. Jeśli zamykasz oczy i wciąż masz pod powiekami poszarpany horyzont, jeśli niestraszna Ci droga pod górę, jeśli chcesz zanotować w dzienniku swojej pamięci niezwykle osiągnięcie, ten przewodnik jest dla Ciebie! Zdobądź koronę polskich gór i poczuć satysfakcję z wejścia na każdy z opisanych szczytów, od niewymagającej Łysicy po majestatyczne Rysy. To doświadczenie z pewnością zaostrzy apetyt na więcej i otworzy drogę do zdobywania kolejnych górskich koron, nawet tych dostępnych dotąd tylko w najskrytszych marzeniach. Przed Tobą dwadzieścia osiem wyzwań zebranych w dwudziestu trzech trasach. Nie trać czasu! Ruszaj z nami na szlak!

23 PROPOZYCJE
WYCIECZEK

OPISY ATRAKCJI
KRAJOZNAWCZYCH

SZCZEGÓŁOWE
MAPY

PROFILE
WYSOKOŚCI

MIEJSCE
NA PIECZĄTKI

 Bezdroża

ebook dostępny na:
ebookpoint

 Księgarnia internetowa:
<http://bezdroza.pl>

 Zamówienia telefoniczne:
0 801 339900
0 601 339900

Sprawdź najnowsze promocje:
• <http://bezdroza.pl/promocje>
Przewodniki najchętniej czytane
• <http://bezdroza.pl/bestsellery>
Zamów informator podróżniczy:
• <http://bezdroza.pl/newsletter>

Helion SA
ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice
tel.: 32 230 98 63
e-mail: bezdroza@bezdroza.pl
<http://bezdroza.pl>

ISBN 978-83-283-8845-1

cena: 49,90 zł